

De følgende to måneder gik det slag i slag med eksamen i de forskellige medicinske fag. Mit sidste fag var retsmedicin hos professor Dalgård, som havde opnået en vis bevågenhed i befolkningen. Han havde optrådt i fjernsynet i forbindelse med opklaringen af

forskellige mordgåder. Meget lig en tilsvarende serie fra USA, som blev sendt i dansk fjernsyn.

Jeg trak "Identifikation af ofre fra flystyrt". Han havde kort tid forinden været tilkaldt til et flystyrt med mange dræbte. Eksaminationen foregik for en stor dels vedkommende som en enetale fra professoren. Jeg nikkede og kom af og til med småkommentarer. Efter tre kvarter holdt Dalgård inde. Han kiggede længe på mig. Han ventede på, at jeg skulle sige noget. Jeg var totalt tom. Men pludselig proklamerede jeg:

"Antallet af personer i flyet er ligefrem proportionalt med sværhedsgraden af identifikationerne."

Det helt indlysende i dette statement fik tilhørerne til at le højt. Men professoren fortrak ikke en mine. Da latteren havde lagt sig, tog han ordet.

"Det er en særdeles relevant kommentar. For hver enkelt person bliver problematikken fordoblet."

Og så var han på sporet igen. Efter yderligere et kvarters enetale af Dalgård var de to censorer tilfredse. De nikkede til Dalgård og til mig og trak sig tilbage. Professor Dalgård fulgte efter.

Få minutter efter kom de tilbage og gratulerede mig med bestået embedseksamen.